

NAGY MÁRTA JÚLIA

Antimese

Nem vagyok az a típusú zenerajongó, aki kívülről fújja kedvencei életrajzát, és pedáns (idő)rendben tartja az albumait, sőt a tracklisteket is álmából felkeltve tudja. Nem fitymálom le a legpopulárisabb gigaslágereiket, viszont néha éppen azokért rajongok, amiket a zenekritikusok meg sem említenek. Nyolcvanas évekbeli gyerekként – nahát, milyen meglepő – David Bowie megismerését a *Fantasztikus labirintus* című filmnek köszönhetem.

Ha már mesei elemek, hangulat és hoppon maradt manókirály, gondoltam, feltérképezem az egész életművet (a *Fantasztikus labirintus* soundtrackjét szándékosan kihagytam, illetve nem használtam fel az összes album összes dalszövegét), és kollázstechnikával, a dalszövegekből véletlenszerűen kivágott sorokból megpróbálok összerakni egy többé-kevésbé komplex, hasonló narratívát lebegtető szöveget. A nyersfordítást viszonylag szabadon kezeltem, itt-ott megváltoztattam az eredeti alanyokat és ragozást, mondatszerkezetet.

A dalszövegrészletek összevágva angolul:

And when she smiles, the ice forgets to melt away
Don't be afraid it's only me, hoping for a little romance
Baby, I'll slay a dragon for you
Or banish wicked giants from the land
Silly boy blue, silly boy blue
Monkeys made of gingerbread
And sugar horses painted red

Planet Earth is blue
And there's nothing I can do.
In my madness
I see your face in mine
And the rumour spread that I was aging fast
Then I ran across a monster who was sleeping by a tree.

And I looked and frowned and the monster was me
The tactful cactus by your window
Surveys the prairie of your room

But he smiles like a reptile
He laughed at accidental sirens that broke the evening

Heaven's on the pillow, its silence competes with hell
Don't look at the carpet,
I drew something awful on it
I'll give you television
I'll give you eyes of blue
I'll give you a man who wants to rule the world
She was born in a handbag
Love left
on a doorstep

I'm just looking for a friend
I'm just looking for a friend
Save the last dance for me
Catch the last bus with me
Give the last kiss to me
It's the safest thing to do
The tragic youth was wearing tattered black jeans
Putting on my gloves and bury my bones in the marshland
Forever
Think about my soul but I don't need a thing just the ring of the bell
in the pure clean air

I'm looking for water
I'm looking for water
How many times does an angel fall?
How many people lie instead of talking tall?

A nyersfordítás:

És amikor mosolyog, a jég elfelejt elolvadni
Ne félj, csak én vagyok, egy kis románc reményében
Bébi, leölök egy sárkányt érted
Vagy vad óriásokat győzők le
Hülye gyerek szomorú, hülye gyerek szomorú
Mézeskalács majmok
És pirosra festett cukorlovak

A Föld bolygó kék
és nem tehetek semmit
őrültségemben
az én arcomat látom a tiédben
terjedt a pletyka hogy gyorsan öregszem
és belebotlottam egy szörnybe aki egy fa tövében aludt

És néztem és rosszalottam és a szörny én voltam
A diszkrét kaktusz az ablakodnál
felméri a szobád préríjét
de úgy mosolyog mint egy hulló

nevetett a nem várt sziréneken akik fennmaradtak egész este

Mennyország a párnán, csendje vetélkedik a pokollal
Ne nézz a szőnyegre
Valami szörnyűt rajzoltam rá
Adok neked tévét
Adok neked kék szemet
Adok neked egy férfit, aki a világ ura akar lenni
A lány egy kézításkában született
A szerelem a küszöbön maradt

Csak egy barátot keresek
Csak egy barátot keresek
Hagyd meg nekem az utolsó táncot
Érd el az utolsó buszt velem
Add az utolsó csókot nekem
Ez a legbiztosabb, amit tehetünk
A tragikus ifjúság rongyos fekete farmert viselt
felvenni a kesztyűmet és beletemetni a csontjaimat a mocsárba
örökre
Gondolj a lelkemre de semmire sincs szükségem csak a harang kongására
a tiszta levegőben

Vizet keresek
Vizet keresek
Hányszor bukik el egy angyal?
Hány ember hazudik ahelyett, hogy túlozna?

És az eredmény:

Antimese

(kollázsvers véletlenszerűen kiválasztott David Bowie-dalszövegrészekből)

A te mosolyod aztán nem olvasztja fel a jeget –
én hülye, csak egy rövid románcot reméltem.
Pedig sárkányt öltem volna le érted,
vagy földünk vad óriásait.
Nagy bánatomban felfalom az összes
mézeskalácsmajmot és a piros cukorlovakat.

A Föld kék, e makacs tény ellen –
ha bele is örültem – semmit sem tehettem.
Sajátomban a te arcodat látom:
a pletyka szerint korán öregszem...
A fa tövében egy szörnyre akadtam,
jobban megnéztem: ő is én voltam.

Ablakodban diszkréten bújik meg a kaktusz,
és a szobád préríjét kutatja át.
Random felbukkant szirénekre villantja
csábos hullóvigyorát.

Párnáid mennyei csöndje maga a pokol.
Szörnyekkel firkáltam össze a szőnyeged,
de hogy kiengeszteljelek,
adok neked színestévért
és két szép kék szemet,
meg a férfit, akinek a lába előtt
hever az egész világ.
De aki egy kézitáskában születik,
a szerelmet is hagyja a küszöbön ácsorogni.

Akkor legalább legyünk barátok.
De hagyd meg nekem az utolsó táncot,
várd meg az utolsó buszt velem,
és ne sajnáld tőlem a búcsúcsókot.
Ebben legalább nem fogsz csalódní.
A pórul járt ifjak egyenruhája szakadt fekete farmer,
kesztyűben temetik a csontjaikat a mocsárba

az öröklét helyett.
Törődj a lelkemmel, ha gondolod,
de nem kell semmi más
csak a tiszta eget feltörő harangzúgás
és víz, és víz, és víz.

Hányszor bukhat le egy angyal?
Hány ember hazudik túlzás helyett?

